

כוכב השנה

איוה חיוך של היכרות שלחה אלי? התלהב העתונאי. גינה חייכה לכל עבר. הכל עטו אליה. הכל מחאו כף, הריעו, ניכו לשוחח אתה. כל אחד זכה בתגובה. עתונאי ישראלי, שראה אותה אותו יום בפעם הראשונה בחייו, עשה נסיון, צעק באזנה בצרפתית: "גינה, מה שלומך? זוכרת אותי?" הוא זכה באותו החיוך שחילקה לכל האחרים. חשב העתונאי: "היא זוכרת את כלנו במידה שווה."

* * *

ה תינוקת שעתידה היתה להיות לסמל קולנועי מוכר לא פחות מליאו, האריה של מטרו, נולדה לפני 27 שנה בעיירה סוביאצ'ו, במרכז איטליה. ארבע בנות היו לאביה, בעל בית-חרושת קטן לרהיטים, וגינה, שמנמנות ומבריקת עינים, היתה השנייה במספר. לאבא ולולובריגידה היו תכניות גדולות בשביל בנותיו: הוא היה אדם זהיר ורצה שהן תינשאנה לרופאים. התוצאה: שלוש מבנותיו נשואות לבעלי התואר דוקטור למדיצינה. לגינה לא היה הרבה כשרון משחקי ואף-על-פי-כן נמשכה אל הבמה, החלה את הקאריירה שלה בהופעות (כזמרת) בפני חיילי מוטוליני. אחר, עם התמורות בחזית, ניסתה לעשות אותו דבר למען חיילי בנות-הברית. חייה של גינה בימים ההם, של שלהי מלחמת-העולם השנייה ולאחריה, לא היו קלים: ראשית, היה עליה לעמוד קשה כזמרת וכציירת (מקצועה השני באותם הימים) כדי להרויח את לחמה ולתמוך בבית (אבא נבר בעסקי השוק השחור, חי מן היד אל הפה); שנית, נאלצה, לדבריה, לעמוד על המשמר יומם ולילה בפני זאבי הכרך שחמדו את המודיה.

* * *

כ ה זריחה ומכועסת היתה עד כי כאשר באחד הימים ב- שנת 1947 עצר אותה ברחוב גבר בשנות העמידה ושאלה אם היא רוצה להשתתף בסרטים, השיבה: "לך לאבדון!" לאחר מכן התברר לה כי האיש אינו אלא מאריו קוסטה, במאי.

"לחם, אהבה וזמיון"
לעמוד על המשמר

"לחם, אהבה וקנאה"
— יומם ולילה —

במאמצים גדולים, הריהי חסכנית כמעט בכל דבר, פרט לאחד: תלבושתה. היא מתפארת בארון הבגדים שלה המלא והגדוש כל טוב. שנת תשט"ו היתה שנתה של גינה גם בישראל. אכן, שניים

מסרטיה הוצגו בככורה. לחם, אהבה וזמיון והמשחק הגדול. המשחק הגדול היה כשלון גדול של הקולנוע הצרפתי (ראה למעלה). ואף על פי שגינה הצליחה להראות בו יפה ומקסימה מתמיד, יצא משחקה שטחי ופגום מהרגיל, בעיקר עקב התסריט הבינוני. אולם בסרט השני: לחם, אהבה וזמיון, שחקה גינה נערת כפר עניה, ואת הכפר הייטלקי מכירה גינה יותר משהיא מכירה את החברה הפריסאית הגבוהה. דמות הנערה היחפנית, הצעקנית אך טובת-הלב לא במהרה תישכח, הפתיעה אפילו את מעריציה הנלהבים ביותר. גינה נשארה למרות הדיפה אחיה, למרות פרסומה, למרות ההפשות התכופות בסרטים. נערה פשוטה ושקטה, נערה חרוצה ועקשנית.

חסיד הסרט הממוצע מעדיף את הסידור העכשווי, לפיו אין גינה לא ציירת ולא בנאית. כי אם כוכב סרט. אף על פי שאינה ברוכת כשרון משחקי, איש אינו מתנגד לראות את גינה על הבד שוב ושוב.

"האשה מרומא"
— שחמדו את חמוקה —

גינה לולובריגידה

גינה התנצלה, קיסטה מחל, וניצבת קולנועית חדשה נוספה לרשימה הארוכה. עלייתה בדרגה היתה תחילה מהיר: רה: גינה נתמנתה ממלאת מקום * לכוכבת מפורסמת. אולם האושר לא ארך. הכוכבת קינאה בגוף המחוטב ובי עינים הוהרות של גינה גרמה לפיטוריה.

למחרת פיטוריה בא הפיצוי. גינה הצטלמה בבגד ים ביקיני, שלחה את התמונה למארגני תחרות-יופי, זכתה בתואר מלכת-היופי של רומא. חלפו שנתיים.

בשנת 1949 נישאה גינה, לשמחתו הרבה של אביה, לרופא, ד"ר מילקו סקופיץ, יוגוסלאבי נאה, שהפך מאז לבנהל ענייניה ומכירה הפרטי של אשתו.

המאירע השני היה: מפיק הוליוודי האוורד יוו, ראה גת תמונת הביקיני שלה, הזמין את גינה לאמריקה. בהוליווד היו הייה של גינה מרים. אף על פי שלעולם אינה חוששת מפני עבודה קשה, היה סדר-היום שנקבע לה למעמסה ניראה: היא נאלצה ללמוד אנגלית ומשחק כל היום, לרקוד עד שעה מוקדמת לפנות בוקר בורעות מעבידה. התוצאה: טיסה חזרה אל המולדת והבעל מבלי להפק אף סרט הוליוודי אחד.

* * *

כ מוח-עבודה, אין לגינה לולובריגידה, למרות היותה אשה עדינה ורכה, מתחרה רצינית. היא קמה ממטתה יום יום בחמש לפנות בקר, עובדת עד שש בערב באולפן, ובלילה, לפני הרדמה, היא משנת תסריטים. אמר במאי איטלקי שביים את גינה: "נפלא לעבוד אתה. היא נשמעת לך, היא יודעת עליפה את התסריט כולו, לא רק את התמונה שנקבעה לאותו היום. היא תמיד נכונה לחזור שוב ושוב על קטע מסויים, וזאת תוך חיוך ומצב-רוח טוב."

גינה אינה מעניקה את הריצותה חינום. היא יודעת היטב מה ערכה ודורשת שכר בהתאם. לרוב, אבל לא תמיד, אין מסרבים לה לגינה. כנערה שהשיגה את אשר השיגה

(ראה שער)

ב ארמון הפסטיבאלי הוצג סרט. אולם כל העתונאים ב היו אותה שעה במקום אחר: במלון מארטינו, על טיילת קאן המפוארת, בו ערכה המשלחת האיטלקית קבלת פנים לכוכב הנבחר שלה: גינה לולובריגידה. קבלות-הפנים היו דבר של יום-יום בקאן. אנשי עתונות משועממים, צמאים לשאמר פאנתי-חינם ועייפים מרוב ראיית סרטים מן מדרגה רביעית וחמישית, היו באים לפגוש שחקנים ושחקניות או במאי. לשמוע מפיו הם את הדברים הרגילים, התעניינו יותר בכיבוד מאשר באורח הנכבד. לא כן בקבלת הפנים לגינה.

"גינה! גינה!" קרא עתונאי אנגלי ל- עברה.

גינה, קצרת קומה, מלאת חזה, בחליצה ל- בנה מתוחה על גופה, חשפה לעברו טור שניים לבנות בחיוך רחב. עיניה השחורות הבריקו לעומתו.

"האלו, השיבה גינה כשחיוך על שפתיה. אולם שיתתם לא ארכה. מעברים אחרים נשמעו קולות: "גינה! גינה!"

"אני זוכר אותה מונציה", אמר עתונאי לחברו, "כאשר היתה כוכבת לא ידועה. היא כלל לא השתנתה. ראית

"הכה בשטן"
— בפני זאבי הכרך —